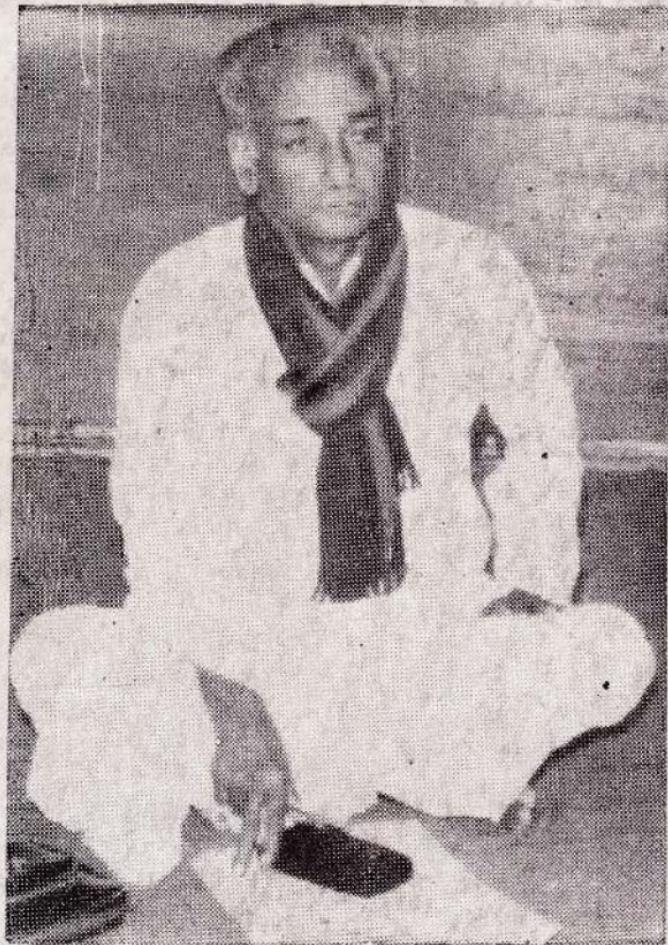

கிவமயம்

தமிழ் அண்ணல்
வித்துவான் சி. ஆறுமுகனார்】

— புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன்

நன்வோடை நினைவுகள்

சட்டத்தரணி ப. கதிரவேஷு J. P. U. M.

தமிழ்ருக்ரான் வித்துவான் கி. ஆறுமுகம் அவர்களின் பறைவு தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் இழப்பானது. ஈடுசெய்யப் பாடுபாவேண்டிய இழப்பு. அன்னியின் அயரா உழைப்பால் உருவா சிய நல்லம்சங்களை நாடு அறியும். இளைஞர்கள் படிப்பில் பள்ளில் ஒழுக்கத்தில் மேம்பட்டவர்களாக விளங்கவேண்டுமென்னும் வேணவா வித்துவானிடம் நிறையவே இருந்தது. அதற்குரிய முயற்சிகளை எழுத்தாலும் பேச்சாலும் செய்துகொண்டே யிருந்தார். அவருடைய மாணவர்களும் நன்பர்களும் அவருடைய மன உணர்ச்சிகளையும் எழுச்சிகளையும் மதித்துப் போற்ற தவறவில்லை.

வித்துவான் எழுத்திலும் பேச்சிலும் தமிழ் இனிமையையும் உணர்ச்சியையும் கலந்து எம்மை மகிழுவைத்தவர். பல மன்றங்களும் சங்கங்களும் இவருடைய ஆலோசனைகளால் ஊக்கம் கொண்டு உழைத்தன. எங்கள் பசுபதிப்பின்னை படிப்பகத்திற்கு அன்னர் வழங்கிய ஆலோசனைகளை நன்றியுணர்வோடு நினைத்துக் கொள்கிறோம்.

எமது படிப்பக இயக்குனரான புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன் அவர்களின் “குன்றக்குடி அடிகளார் பாதையிலே” என்னும் சொற்பொழிவு நாலுக்கு வித்துவான் அவர்கள் 1960-ம் ஆண்டு

வழங்கிய அழகு தமிழ் முன்னுரையை இப்போது படிப்பகத்தின் சார்பில் மறுபிரசரம் செய்து வெளி யிடுகின்றோம். வித்துவான் எழுதிய முதல்தரமான அந்த முன்னுரையை நானேடு ஒன்று திரும்பவும் பிரசரிக்க விரும்பி இருந்ததை நன்றியுணர்வோடு பாராட்டுகின்றேன்.

அன்னுரின் நினைவுக்குறிப்புகளும் அடங்கிய இச் சிறு பிரசரம் அவருடைய ஞாபகப் பொறியாய் பாரதி கூறியதுபோல் அக்கினிக்குஞ்சாய் இதய மேடையில் கொத்தியும் குத்தியும் நிற்குமென்றே நினைக்கின்றேன். எங்கள் படிப்பகத்தில் பயின்ற மாணவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க வெளி யிடப்படும் இப்பிரசரம் அன்பர்களின் கவனத்தை யும் வித்துவான் அவர்களின் குக்கும் தேக ஆசையையும் பெற்றுத் திகழப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வணக்கம்

பகபதிப்பிள்ளை படிப்பகம்,

அன்பன்

புங்குடுதீவு-1.

ப. கட்டிரவேஷு

3-4-1986.

அங்கோரமளித்த ஆண்ணல் ஆறுமுகங்கள்

சொந்தங்களில் உதிரச்சொந்தங்களே முதன்மை இடத்தைப் பெறுவன. ஆங்கிலத்தில் 'Blood Relations' என்னும் பதம் இதமானதும் சதமானதுமாகும். தாய்வழி உறவுகள் தந்தை வழி உறவுகள் தலைமுறைப்பகுப்புக்கள் எல்லாம் உற்றார் உறவினர் சுற்றுத்தார் ஆகியோரை கோடிட்டுக் காட்ட எழுந்தனவே.

இதயத் தொடர்பால் இறைவனை இனைக்கநினைத்த அடியார்களும் அவனை அப்பன்னீ அம்மைநீ ஒப்படைய மாமனும் மாமியும் நீ என்று கூறி உதிரத்தொடர்பினை உண்டாக்கவே விரும்பி னர். உதிரத்தொடர்பின் உறைப்பு துடிப்பில் வெடிக்கும். “இரத்தத் துடிப்பு” என்பதன் ஆழம் சொந்துபந்த இறுக்கத்தின் முறுக்கைக்காட்டும். பெற்ற தாய்வழித் தொடரும் உறவுபோல் பேசும் தாய்மொழி வழியிலும் துடிப்பான தொடர்புகள் உண்டாகின்றன. தமிழ்த்தாய்க்கு ஷலகம் முழுதும் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். தாயைத் தெரிந்த இவர்கள் ஒருவரையொருவர் சந்திக்காமலே கேள்விக் குறிப்பில் கேண்டு விளங்குகிறார்கள்.

சங்ககாலத்துப்புலவன் பி சிராந்தை தயனும் மன்னன் கோப்பெருஞ் சோழனும் சான்றூய் திற்பதோடு இநத்தொல்ததுத்தமிழ்த்தாய் மக்களும் ஏந் திப்பில்லாச் சொந்தங்களாய் உணர்ச்சி நட்பாம் கிழமைதர வாழ்கிறார்கள். கடந்த 4-3-84 ஞாயிற்

ரூக்கிழுமை மதியம் 12-55 மணி. பரந்தன் குமரபுரம் வீதியிலே ஒர் அலுவலாய்ச் சிலர் போய்க்கொண் டிருக்கிறோம். ஒரு வீட்டிடன் வாளைவி மரணங்களை அறிவிக்கிறது. வீதியிலே நின்றபடி கேட்கிறோம். வித்துவான் துஞ்சிய செய்தியும் ஒளியாகி ஒங்கி அடிக்கிறது. எங்களோடு வந்த ஒருவர் திகைத்தார் விதூர் விதூர்த்தார். வித்துவான் ஆறுமுகமா? என்று அங்கலாய்த்தார். தகிக்கும் வெய்யிலில் அவர் தவிப்பு நெஞ்சைச் சுட்டது. அவர் ஒரு பெண். பரந்தன் அரசி என்னும் பெயரில் கவிதைகள் எழு துபவர். “நீங்கள் வித்துவானிடம் படித்தீர்களா?” என்று கேட்டேன். இல்லை என்றார். அவர் கொந் தக்காரனு? இல்லை. அவரைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? இல்லை. அவர் கவிதைகளைப் படித்திருக்கிறேன். கட்டுரைகளை வாசித்திருக்கிறேன் என்றார். அவர் தமிழ் இவரை உறவாக்கியதை என்னி வியந்தேன். தமிழ் இரத்தம் சில புலவர்களால் திலகங்கள் ஆகின்றன.

வித்துவான் சி. ஆறுமுகம் படிப்பாளி - பாட்டாளி, ஆம்! பாட்டை எழுதியும் பாடியும் ஆளும் வித்தகர். எழுத்தை ஆள்பவர் எழுத்தாளர் என்றால்; பேச்சை ஆள்பவர் பேச்சாளி என்றால்; பாட்டை ஆள்பவரை பாட்டாளி என்பது பொருத்தம் தானே. பண்குமந்த பாடல்கள் ஆறுமுகனுரின் ஆரோகண அவரோகணங்களால் செவிப்புலனில் தேனுய் இன்னமுதமாய் தித்திக்கும்.

திருவாசகங்களால் சிவபெருமானை வானின்று அழைத்து மன்னைகத்தே வந்து மனிதர்களைப் பார்க்க வைப்பார். சொற்பொழிவு மேடையில் உணர்ச்சிப் பிழம்பாகி தமிழாளமும் பொருளாளமும் காட்டுவார். எழுதியும் பேசியும் பாடியும் வித்துவானைக் கவர்ந்துவிட்டோமானால் அவர் பலர் மத்தியில் பரிரங்கமாகவே பாராட்டும் பண்புடையாராக மாறுவதனைக் காணலாம்.

வேலையில் நடந்த தமிழ் மறைக் கழகத்தின் திருக்குறள் மாநாட்டிலே “தான் முந்துறும்” என்னும் தலைப்பிலே ஊழ்வினை ஆழ்வினை குறித்து நீண்ட உரை நிகழ்த்தினேன். பேச்சின் முடிவில் சபையிலே கேட்டுக்கொண்டிருந்த வித்துவான் அவர்கள் எழுந்து மேடையடிக்கு வந்து ஒரு குழந்தையை தூக்கும் பாங்கில் இரண்டு கைகளையும் நீட்டி “வாடா என் மாணவ மனியே...” என்று தூக்கிக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டுபோய் மேடையின் கிழக்கு மூலையில் இளநீர் குடித்துக்கொண்டிருந்த பேராசிரியர் டாக்டர் சுப. மாணிக்கத்திடம் காட்டி “இவர் என் மாணவர் நன்றாகப் பேசவார், எழுதுவார், நடிப்பார். நடிப்பிலே ஈழத்துச் சிவாஜி என்று பெயரெடுத்தவர். அண்ணைமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே தமிழ் படித்த புலவர்” என்பதோடு வேறுபலவும் சொல்லி மெச்சிப் புகழ்ந்து அறிமுகப் படுத்தினார். அப்பொழுது சுப. மாணிக்கம் அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகள் இன்னும் என் நெஞ்சை இனிக்கவைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

“வித்துவான் நான் ஈழத்திற்கு வந்து கண்ட மகிழ்ச்சியிலும் கேட்ட மகிழ்ச்சியிலும் உங்கள் மாணவருடைய பேச்சு கேட்ட மகிழ்ச்சியைச் சார்ந்தது” என்றதோடு நிறைவுச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தியபோது நான் கூறிய கருத்துக்களை சிலாக்கித்தும் பேசினார் அவர். ஆற்றல்களுக்கு பேரறி ஞர்களின் அங்கீகாரத்தையும் பாராட்டுதலையும் பெற்றுக்கொடுப்பதில் வித்துவான் அவர்கள் என்றும் கஞ்சத்தனம் காட்டியதில்லை. அவருடன் பழகியவர்களுக்கு இந்த உண்மை தளிவானதே.

சிவராத்திரி தினத்தில் எங்களுள்ளின் எட்டுத் திக்குகளுக்கும் இளைஞர்களால் அழைக்கப்பட்டு— கிட்டத்தட்ட பத்து மேடைகளில் பரமன் புகழ் பரப்பி பக்திப் பயிர் வளர்ப்பேன். வாழ்க்கை, வழிபாடு, விரதம் ஆலய நிர்வாகம் குறித்து அவைப்போது எழுகின்ற சந்தேகங்களுக்கும் சர்ச்சைகளுக்கும் வருடாவருடம் விளக்கம் அளிக்கும் பணியாக இதனைச் செய்துவருகின்றேன். இருபது வருடங்களுக்கு முன்பு, நான் இளைஞர்களைப் பகுத்தறிவு நிலையிலிருந்து திசைதிருப்புவதாகக் குற்றம் சாட்டி வளரும் விஞ்ஞானங்களையும் விவேகங்களையும் மழுங்கடிக்கிறேன் என்று குறையுங் கூறி துண்டு பிரசரங்களையும் அடித்து அன்றைய பகுத்தறிவு இயக்க நண்பர்கள் ஊரெங்கும் விநியோகித்தார்கள்.

இதனைக் கேள்வியுற்ற வித்துவான் என்னைக் கண்டபோது முதுகிலே தட்டி “களைக்காதே களைக்

காதே உனது பணிக்கு இப்பிரசரங்கள் அழுத்தங் கொடுக்கக் கூடியன. சமய மறுமலர்ச்சிக்கு இவை யும் தேவையே’’ என்று அறிவுரை கூறினார்கள்.

எனது இளம் பருவத்தில் சிவநெறிப் பயிர் வளர்க்கும் பணியில் ஈடுபட்டபோது தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரின் அருள்நெறி இயக்கத்தால் இழுக்கப்பட்டு அடிகளாரின் தமிழ் நெறியையும் சிவநெறியையும் மக்களுக்கு விளங்கவைக்க ஒரு சிவ ராத்திரி தினத்தில் “அடிகளார் பாதையிலே” என்னும் தலைப்பிலே நீண்ட சொற்பொழிவு நிகழ்த் தினேன். அதனை நூலுருவாக்க வேண்டுமென்று அன்றைய இளைஞர்கள் விரும்பியதால் அப்பேச் சினை அப்படியே புத்தக வடிவமாக்கினேன். அதற்கு ரிய முன்னுரையை வித்துவானிடம் பெறுவதற்காக கையெழுத்துப் பிரதியை அவர்களிடம் கொடுத்தி ருந்தேன். இரண்டுநாள் கழித்து அவரிடம் சென்றேன். அவர் நல்ல முன்னுரை எழுதித்தந்ததோடு “தம்பி நீ இனி எழுதலாம் பேசலாம்’’ என்று எனக்கு அங்கீகாரம் தந்து ஊக்குவித்தார். இது நடந்தது இருபத்துநான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு. 1960-ம் ஆண்டு. அந்த நூலின் முன்னுரை வித்துவான் எழுதிய முதல்தரமான முன்னுரை என அறிஞர்களால் பாராட்டப்பட்டது. அந்த முன்னுரையை இந்தப்பிரசரத்தின் மற்றொருபக்கத்தில் சேர்த்துள்ளோம். (இது புங்குடுதெவு இளைஞர் கழக வெளியீடாய் வந்தது.)

ஆறுமுகனுரின் பிரிவு உண்மைப் பிரிவு அல்ல. பொய்ப்பிரிவு. செத்துப் பார்க்க ஆசைப்பட்டதால்

வந்த பிரிவு. கவிஞர் கண்ணதாசன் ஒருநாள் தொலைபேசியில் தனது நண்பர்களைக் கூப்பிட்டு “கண்ணதாசன் காலமாகிவிட்டார்” என்று அறி வித்தார். இதனைக் கேட்டவர்கள் விழுந்தடித்துக் கொண்டு கண்ணதாசன் வீட்டிற்கு ஓடினார்கள். அங்கே கண்ணதாசன் சிரித்துக்கொண்டு நின்று எல்லோரையும் வரவேற்றரூர் “என்ன? நாங்கள் கேட்ட செய்தி பொய்யா கவிஞரே என்று சென் றவர்கள் கேட்டார்கள்.” ஆமாம் நான் செத்துப் பார்க்க ஆசைப்பட்டதால் நடந்த நாடகம் என்றார் கவிஞர். வித்துவான் அவர்களும் செத்துப் பார்க்க விரும்பியவரே துவிர சாக விரும்பியவரல்லர். “இருளைத் தூரந்திட்டு இங்கேவோ என்று அங்கே கூவும் அருளைப் பொழிவான். ஆசைப்பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே” என்னும் மணிவாக்கரின் ஆசை அடிகளில் வித்தூவானும் ஊறித்திலைத்தவர். வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈவான் கண்டாய் என்றபடி நடந்த நிகழ்ச்சியே வித்துவானின் மறைவு.

என் சிறிய தந்தையார் பேராசிரியர் சி. இ. சதாசிவம்பிள்ளை அவர்களின் நீத்தார் நினைவுப் பதிவேட்டில் “காஞ்சிப் பெரியார் என நின்ற கிராஞ்சிப் பெரியார்” என்னும் தலைப்பில் வித்துவான் எழுதிய கவிதைப் பதிவின் கடைசிப்பாட வில்

“எனக்கும் கவரியடி நிழல் ஈயோன்றிருக்கும் இடமேனும் மனத்தால் நினைத்து அணிப்பதற்கோர் வழியே செய்வாய் குருதேவா! நினைக்க நினைக்கின்றாய்! நேசா நானும் தனித்திட டேன் கணக்க எழுதி என்னபயன் கவிக்கோ வணக்கம் ஏற்றருளோ!”

என்று பாடி தன் குருதேவருக்கு வின்சன்பப்பம் கொடுத்த வித்துவான் அவர்கள் உயிர் பிரிவதற்கு முதல்நாள் திருக்கேதீஸ்வரம் கவுரி நாயகி சந்திதி யில் இருந்து உருகி உருகி தோத்திரங்கள் பாடி யமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மனைவியிலும் பிள்ளைகளிலும் பாசமாம் பற்ற றுக்காத வித்துவான் அவர்கள் செத்துப்பார்க்கவே விரும்பினார். ஆதலால் அவர் மறைவு நிரந்தரமா னதல்ல. அவர் மக்களான காந்தியின் மகனுகவோ வள்ளுவனின் மகனுகவோ, புனிதவதியின் மகனு கவோ, கணைதியின் மகனுகவோ மீண்டும் பிறப் பெடுக்கலாம். முழுமைப்படுத்தவேண்டிய தமிழி யத்தின் சேவைக்காய் அவர் பிறக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திப்போம்.

நன்றி: “சமுரசு”

18-3-1984

அழுத்துச் சிவானந்தன்

2

குன்றக்குடி அடிகளார் பாதையிலே
என்னும் சொற்பொழிவு நாலுக்கு
வீத்துவான் சீ. ஆறுமுகனார் திந்த
முன்னுரை

ஏன் எள நுழைந்தால்!

நாலுள் நுழையுமுன்:

“மதம் மக்களின் வாழ்வை மலர்த்துவது”
இது பழங்குரல்! “மதம் மக்களின் வாழ்வை
மழுப்புவது” இது ஒரு புதுக்குரல்! தென் தமிழ்
நாட்டிலே இந்நூற்றுண்டிலும் இப்புதுக்குரல் அங்கும் இங்குமாக ஒலித்தது. வைதிகர் மனம் வாடியது.
பகுத்தறிவு வாதிகள் பரந்து எழுந்தனர். பொருள்நெறி பேசுவோரும் தமக்குள் மகிழ்ந்தனர்.
இடைக்கிடை அருள்நெறியாளர் சிலர் பகுத்தறிவு வாதிகட்கும், பொருள் நெறியாளர்க்கும் பதில் கூறிவந்தனர். எனினும் என்? யெரியார் கையோங்கியது! அண்ணுவின் வாக்கு விஞ்சியது தம்பியருந்தருக்குற்றனர். தோழர்கள் துள்ளி எழுந்தனர். எல்லோரும் வாழ வழிவகுத்த தொன்மைச் சைவ நெறிக்குப் பேராபத்து வந்து விடுமோ என்று அறிஞர் கூட்டமும் ஏங்கியது. சிற்சில எதிர்ப்புக்கள், கண்டனங்கள் எழுந்தன. ஆயினும் ஆரவாரம் அடங்கியபாடில்லை. எங்கோ ஒரு மூலையிலிருந்து புத்தம்புதிய சைவக்குரலோன்று முழங்கியது. எல்லோரும் அப்புதுமுழக்கத்துக்குச் செவிசாய்த்தனர்.

‘முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழ்’ வைக்கும் பரம் பொருளின் அருட் செயல்களையும், கைவத் திருநெ நியின் நல்லியல்புகளையும் நாடெட்கும் முழுங்கிப் பொழிந்தது அக்குரல்- மக்கள் அம்முழக்கத்தை நாடினர்; அக்குரவில் நம்பிக்கை கொண்டனர். அப்பெருஞ்சோற் கொண்டஸைத் தொடர்ந்தனர். இடையீடின்றி இரவும் பகலுமாய் எங்கும் செந்தமிழ் மழைபொழியும் இப்பெருஞ் சோற்கொண்டால் யார்? யார்? என்ற வினா எழுந்தது. இவர்தான் அருட்பெருந் திரு குற்றக்குடி அடிகளார் என்று அறிந்தனர் மக்கள். வேதநெறி தழைத்தோங்க, மிகுசைவத்துறைசினங்கப்’ பண்டு திருநூனசம்பந்தப் பெருந்தகையாளர் தேவாரத் திருவழுதமழை பொழிந்த செந்தமிழ்த் திருநாட்டின் மூலைமுடுக்குகளிலெல்லாம் அடிகளாரின் மூச்சும் பேச்சும் கலந்தொலி செய்தன. நடந்தும் ஒடியும் பறந்தும் திரிந்த சிறந்த சொற்பொழிவுகளாற்றினார் அடிகளார். நாடு அவர் பக்கம் நன்கு திரும்பியது. பத்துதைப் புதைக்க எழுந்த பகுத்தறிவு வாதிகளுக்கும் பகுத்தறிவு வந்துவிட்டது. அவர்கள் அடிகளாரர் அழைத்தனர்; வாழ்த்தினர்; வாதிட்டனர்; அடங்கி விட்டனர். மதத்தை அழிக்க நாங்கள் வரவில்லை, மதத்தின் பேரால் நடக்குங் கொடுமைகளை அழிக்கவே வந்தோம்’ என்று புதியதொரு திருப்பந்திரும்பியுள்ளனர் பகுத்தறிவு வாதிகள். இப்பெருந் திருப்பத்தை ஆக்கி அருள் நெறிக்கும் பொருளை நிக்கும் அங்குப்பாலம் அமைத்து இனைத்து நிற்கும் அடிகளாரே நமது வணக்கத்துக்குரிய குற்றக்குடி அடிகளார். அப்பெருந்தகையாளரின் அடிச்சவட்டை

பின்பற்றும் இளைஞர் கூட்டம் சமுத்திருநாட்டிலும் இளைந்து திரண்டு எழுகிறது. இக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்களுள் ஒருவரே நண்பர் திரு. க. சிவானந்தன் (பர்வதன்) அவர்கள். செந்தமித் திறனுஞ் செழுஞ்சைவப் பண்பும் மலர்ந்த தந் தைக்கு மெந்தன் சிவானந்தன். கன்னித் தமிழ் கந் றுக் கொண்டிருக்கும் இந்நல்லிளைஞருள் பேச்கத் திறனாலும் நடிப்புத்திறனாலும் நாட்டுக்கு நலம் புரிகின்றன. இளைஞரின் கன்னித்தமிழ் வெளியீடு “அடிகளார் பாதையிலே.....” என்ற பெயருடன் அப்பாதைக்கு நம்மை அழைக்கின்றது. பல் வேறு கொணங்களினின்றும் அடிகளாரைப் பார்க்கும் இளைஞரின் குரவில் என்ன அடங்கியிருக்கிறது?

நாலுள் நுழைந்தால்.....

இளைஞரின் ஆரம்பவுரையில் தான் பிறந்த நாட்டில் அவன் கொண்டுள்ள பெரும் பற்று உயர்ந்து தோன்றும்! அடுத்து தவத்திரு குன்றக் குடியடிகளார் அரங்கநாதன் என்ற அழகிய பெயரோடு ஆடி ஓடித்திரியும் இளைஞர்ப்பருவம் எழிலுடன் தோன்றும்! அண்ணுமலை நகரில் பேரறிஞர் விபுலானந்த அடிகளாரின் மடியில் குன்றக்குடியார் வீற்றிருந்து ‘தமிழைப்படி, கடவுளை நம்பு’ என்ற ஞானேபதேசம் பெறும் தெய்வீக்க் காட்சி சிறந்து தோன்றும்! இன்னும் அடிகளாரின் அகன்ற தமிழ்ப் பற்றும், சமரச சன்மார்க்க உணர்வும் மேலிட்டுத் தோன்றும்! “நாய்கள் போல நமக்குன் சன்னையிடாது காகங்கள் போலக் கலந்துறவாடியுண்ண வேண்டும்” என்ற நல்லுரை தோற்றும்! ‘எருது போது பிறர்க்கு உழை’ ‘தொண்டின் மூலங்கடவு

லோக் கண்டுகொள்’ என்ற உயர்ந்த இவட்சியங்கள் வங்கும் எழுந்து தோற்றும்! தோற்றும்!

எனவே, “அடிகளார் பாதையில் அழைத்துச் செல்லும் இளைஞரின் குரலிலே சில உயர்ந்த உண்மைகள் உள்ளன என்பதும் நாலுன் நுழையின் அடிகளாரைக் கண்டு களிக்கலாம் என் பதும் என் கருத்து. காணவிழைவோர் அடிகளாரின் அடிச்சுவட்டைத் தொடர விழைவோர் இச் சின்னஞ் சிறு நாலினை ஒழுமுறையாவது படித்து மகிழுங்கள். அருள் நெறியுயர்ந்து நாடு நலம் பெற, ஞாலம் ஒங்க நற்பணிபுரிவோம் வாருங்கள்

‘வாழ்க ஈவம், வளர்க சமரசம்’

“தமிழகம்”

புங்குடுதீவு.

6-6-60.

அன்பன்

சி. ஆறுமுகன்

தமிழ் அண்ணல் ஒர் திராக்மாலீகை.

ஒவ்வொரு ஊரிலும் நாட்டிலும் மறக்கழுடியாத மனிதர்கள் பிறக்கிறார்கள். வாழ்வாங்குவாழ்ந்து இறக்கிறார்கள். தங்கள் வாழ்க்கைக்காலத்தில் செயற்குரியனவும் செயற்கரியனவும் செய்து மக்கள் மனங்களில் நிலைகொள்கிறார்கள். தமிழ் அண்ணல் வித்துவான் ஆறுமுகம் அவர்கள் ஏழிசையாய் இசைப்பயனும் இவங்கும் இறைவனைப் பாடியும் பரவியும், ஒர் இறைபுகழ் பாடியாய் வாழ்ந்த பெருமகன்.

அவருடைய இயக்கத்தை தமிழியக்கழும் இறைஇயக்கழுமாய் கணக்கிடலாம். தமிழிசை பாடுகின்ற வானம்பாடியாயும் சிவனிசை மீட்டுகின்ற கோத்தும்பியாகவும் எம்மிடையே வாழ்ந்த பெருந்தகையின் பிரிவு என்னைப்போன்ற பலருக்குப் பெருந்துன்பமாகியது.

“உன்மை தவறி நடப்பவர் தம்மை
உதைத்து நகக்கிடுவான் — அருள்
வண்மையினுலவன் மாத்திரம் பொய்கள்
மலை மலையாயுரைப்பான் — நல்ல
பெண்மைக் குணமுடையான் — சிலநேரத்தில்
பித்தர் குணமுடையான் — மிகத்
தண்மைக் குணமுடையான் — சிலநேரம்
தழலின்... குணமுடையான்.”

என்று பாரதி பாடிய கண்ணன் பாட்டிற்கு ஏற்ற பொருத்தங்கள் எங்கள் ஆசிரியரிடமிருந்ததையாவரும் அறிவர். திருக்கேதில்வரம் கெளரி அம்பாளில் பேரன்பும் பெரும்பற்றும் வைத்திருந்த வித்துவான் அவர்கள் இறப்பதற்கு முதல்நாள் கெளரியம்மன் சந்நிதியிலிருந்து இராகங்களை மாலையாகக் கோர்த்து நினைந்து நினைந்து உருகி உருகிப் பாடிய பாடல்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்த எங்களை கண்ணீர் ததும்பி வெதும்ப வைத்துவிட்டன. வித்துவான் அவர்களை ஓர் இராக மாலிகையாக உருவகப்படுத்தலாம். அவருடைய பாடும் பணியில் என்னையும் ஒரு பணியாளராக ஊக்கப்படுத்தினார். திருமுறைப் பாராயணங்களை நெந்து நெந்து உருகிப் பாடவேண்டும் என்று அவர்கள் கூறிய மொழி கள் அழுதவாக்குகளே.

யாழ் நல்லை ஆதீனத்தில் அவருடைய அயரா ஆழப்பால் உருவாகிய பண்டித வகுப்பும், திருநெறிய தமிழ்மன்றமும் என்குடிமுதானும் ஐந்து கரத்தனுன் விநாயகப் பெருமான் திருவருளால் வளர்ந்து வளம்பல காணப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

செல்வி சின்ன-மங்கயற்காசி

புங்குடுதீவு-11.

வித்துவான்
 ஆறுமுகனுரின் இறதீ யாந்திரையும்
 கவிஞர் கண்ணதாசனின்
 யேசு காவியமும்

காலஞ்சென்ற வித்துவான் சி. ஆறுமுகம் அவர்களின் இறுதிச் சடங்குகள் விமரிசையாகவும் குணநல் விளக்க விரிவுரையாகவும் திருமுறைப் பராயணமாகவும் மந்திரசஸோக ஜேபங்களாகவும் நடந்தேறின. அவழுடைய இல்லத்திலிருந்து புறப்பட்ட இறுதியாத்திரை சங்கு சேமக்கல வாத்தியங்களுடனும், தேவார திருவாசகப் பாடல்களுடனும் சைவமணம் கழழ காடுடைய கோம்பையன் மணல் சுடலையை நோக்கி நகர்ந்தது. அந்த ஊர்வலத்தில் கவிஞர் கண்ணதாசன் எழுதிய யேசு காவியம் என்னும் புத்தகமும் சேர்ந்துவந்தது. அப்புத்தகத்தை தூக்கிக்கொண்டு வந்த புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன் அவர்கள் சிவநெறிச் செயலர் மருத-நமசிவாயம் அவர்களுக்கு பின்பு உரையாற்றியபோது அப்புத்தகம் ஆறுமுகனுரின் இறுதி யாத்திரையில் கலந்துவந்த இரகசியத்தைக் கூறினார். அதனைக் கேட்டுக் கண்கலங்கிடுமே.

“.....மூன்று கிழமைகளுக்கு முன்பு திருநெல்வேலி சந்திப்பிலே என்னைக்கண்ட வித்துவான் அவர்கள் “தம்பி...” என்று கூப்பிட்டார். பக்கத்தில் போனேன். ஒரு கையிலே கிரைப்பிடி. மறுகையிலே துவிச்சக்கரக், கழுத்திலே காய்கறிப்பை. நல்லை ஆதினத்தில் நடக்கும் பண்டித வகுப்பைப் பற்

நிக் குறினார். சமய இலக்கிய உலகு குறித்தும் கவைத்தார். இரு நிமிடங்கள் நகர்ந்தன. “தமிழ் எனக்கு இரண்டு முன்று நாளாய் தீராத கவைக் கண்ணதாசனின் யேசு காலியத்தை என் பெயர் எழுதி வைத்திருந்தேன். யாரோ வாங்கிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். ஆனை மறந்துவிட்டேன். நீ வந்து வாங்கினாயா? நான் இன்னும் அதைப் படிக் கவே இல்லையா தமிழ். கடைசி காலத்தில் கவி ஞர் பெறுமதியான வேலை ஒன்று செய்துவிட்டும் போயிருக்கிறோர். எனக்கும் அதுபோல் ஒன்று செய்ய என்னம் இருக்கிறது. அதற்கு நேரம் கிடைக்க வேண்டும்.” என்றார்.

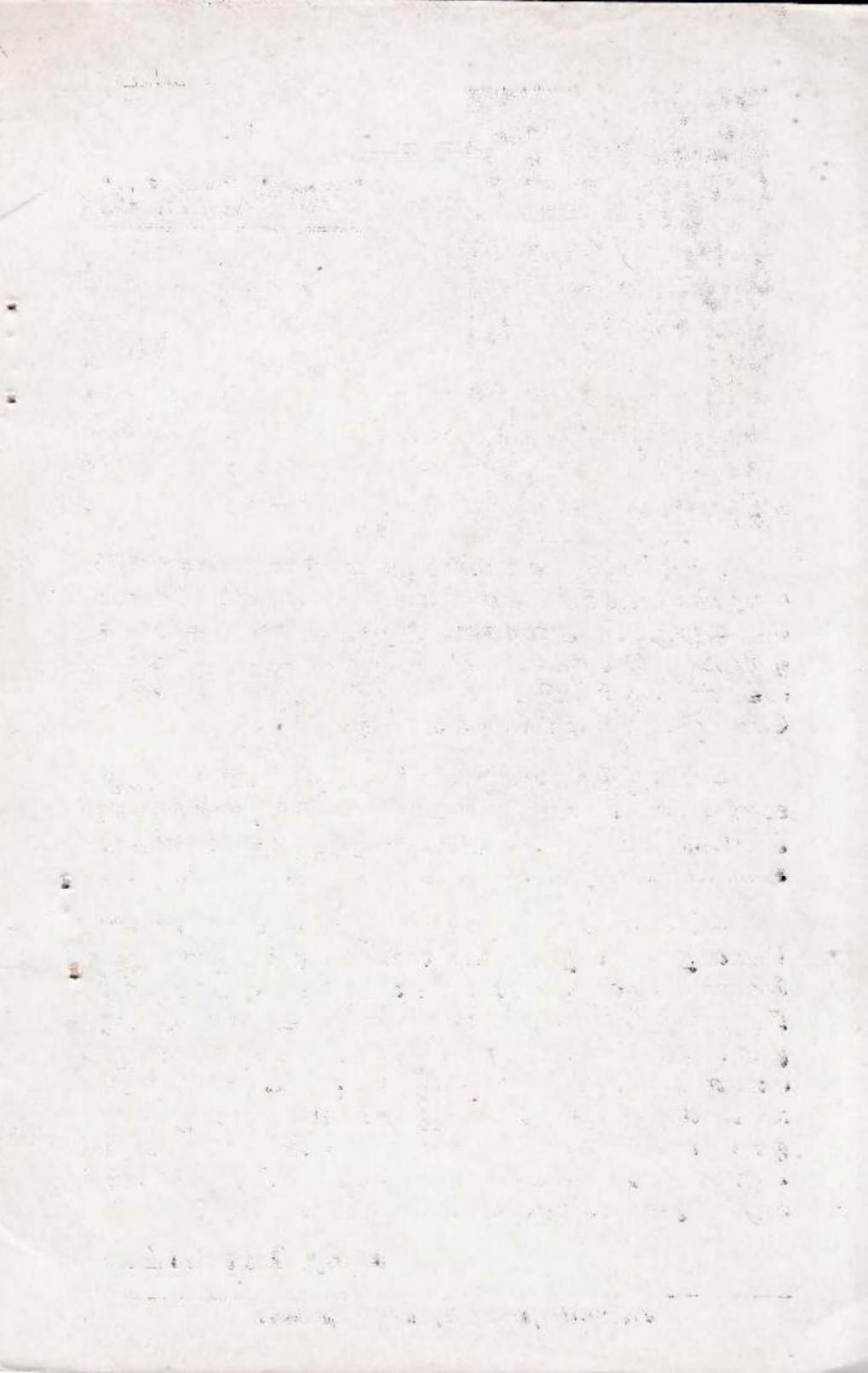
“நான் உங்களிடம் அந்தப் புத்தகத்தை வாங்க வில்லை ஐயா! நம்மோடு பழகுகிறவர்களிடம் விசாரித்துப் பார்க்கிறேன். யேசு காலியம் நானும் படிக்கவேண்டிய புத்தகம். எப்படியும் தேடிப்பிடிக் கிறேன்” என்றேன். தட்டுங்கள் திறக்கப்படும் கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும் தேடுங்கள் கிடைக்கும் என்ற யேசுமகனுரின் வாக்கினை நினைத்தபடி வித்து வான் இறந்த அன்று தொடக்கம் இறுதி அஞ்சலி செலுத்தவந்த நண்பர்களிடம் யேசு காலியத்தை விசாரித்தபடியே இருந்தேன். நேற்று இரவு வித்து வானின் மாணவர் ஓருவர் தங்கள் வீட்டில் அந்தப் புத்தகம் இருப்பதாகக் கூறி எடுத்துத் தந்தார். வித்துவானின் சூக்கும் சரீரம் இந்த ஊர்வலத் தோடு வந்திருக்கும். தனது உற்றூர் உறவினர் நண்பர்களோடு தான் படிக்க நினைத்த புத்தகத்தை தனது மாணவன் கொண்டுவந்ததையும் கண்டு மகிழ்ந்திருக்கும்.

இது போன்ற காவியம் படைக்க வேண்டு
மென்ற விருப்பம் நிறைவேறு முன்பே நீங்கிவிட்ட
வித்துவான் அவர்கள் தமிழ்ச் சேவைக்காய் சமயத்
தொண்டிற்காய் மீண்டும் இந்த மண்ணிற்கு வரு
வார். தேவதுமாரனை யேசுவை எதிர்பார்த்திருக்
கும் சமயத்தின் மக்களைப்போல் சிவகுமாரனை
ஆறுமுகனுரின் மறுபிறப்பிற்காய் பிரசர்த்திப்போம்.
அவருடைய மக்களின் மகனுகப் பிறந்து இறவாத
புகழுடைய இலக்கியம் படைக்கவேண்டும்.”

புலவரின் பேச்சுக்குப் பின்பு மயானத்தில்
மயான அமைதி நிலவியது. சிவநெறிச் செயலர்
நமசிவாயம் அவர்களின் “சிவசிவ சிவசிவ சிவாய
நம ஒம்” என்னும் பஜனையோடு தமிழ் சமந்த
கட்டைக்கு தனல் மூட்டப்பட்டது.

நாக. சாந்தஸிங்கம்
புங்குடுதீவு-3

கெள்ளி இரகசியம்

தமிழ்ப்பற்று சமயப்பற்று மட்டுமல்ல தாயகப் பற்றும் மிக்கவர் என் மைத்துணர், வீத்துவான் சி. ஆறுமுகம் அவர்கள். இந்த ஆண்டு சிவராத்திரியை இவருடன் திருகேதிச்சரத்தில் கெளரியம்மன் சந்திதியில் வழிபாட்டு இராத்திரியாய் போற்றியமை மறக்கழுதியாதது.

சிவராத்திரி அன்று கேதிச்சரத்தில் உடனிருந்து உணவாக உப்புமா உண்டு உறையுள் இருந்த இரண்டு பழங்களில் ஒன்றைத் தந்து மனஸ்களிந்து உரையாடிய நிகழ்ச்சி நெஞ்சை விட்டகலாதது.

சட்டையில்லாக் காரைக்குடி சா. கணேசன் போன்று வெறும் மேலோடு சடும் குளிரிலும் கெளரியம்மன் வாசலில் கண்முடித் தியானத்தில் இருந்தபோதே “ஆலியும் உடலும் உடமை எல்லா மும்” அம்பாளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. எனக்கும் கவுரியடிநிழல் கூடியான்றிருக்கும் இடமேனும் வேண்டுமென்று தன் குருதேவராக் கேட்ட மைத்துணரின் மறைவில் சிதம்பர இரகசியம்போல் கெளரி இரகசியம் ஏதும் இருக்கலாம். யார் கண்டார்.....?

க. சதாசிவம் கேளியர்